

גלעד קאן

בן ענת ושלמה. נולד ביום ט"ו באדר תש"ם (3.3.1980) בראשון-לציון. ילד שני להוריו - אח ליעל, נכד לעמליה ודב קרן וליהודה קאן. גלעד נולד בבית-החולים "אסף הרופא" וגדל בראשון לציון, בשכונה המערבית "קריית ראשון". ילד תוסס, סקרן, חוקר את העולם שסביבו ונוהג לפרק את צעצועיו על מנת ללמוד ממה הם מורכבים.

גלעד למד בבית-הספר היסודי "רננים" וסיים את לימודיו בבית-הספר התיכון "טומשין" בראשון-לציון. הוא גדל והתפתח והיה לנער נאה ומרשים, שופע חוש הומור ושובבות. כחובב טבע וטיולים מושבע הרבה גלעד לשוטט בטבע עם כלבו, אך יותר מכול אהב את הים והיה גולש. במחצית חודש אוקטובר 1998 התגייס גלעד לצה"ל. הוא סיים טירונות כללית ולאחר תקופה קצרה שבה חש כי אינו ממצה את יכולותיו האמיתיות, עבר מיון נוסף. הוא נשלח לקורס כלבנים בחיל האוויר וכבר בתחילתו נראה שהנה, סוף-סוף מצא עניין גדול בלימודים. בראשית קורס הכלבנות קיבל גלעד את כלבו "גריזלי" ונקשר אליו מיד. הוא דאג לאמן את "גריזלי" הרבה מעבר לשעות הלימוד והוביל אותו להישגים מרשימים. ניכר בו כי הוא מאושר מהתפקיד שחייב אותו להימצא עם הכלבים במשך שעות כה רבות ולדאוג לכל מחסורם.

גלעד מעולם לא ידע פחד. באלבום לזכר חבר שנהרג כתב ש"הרפתקנות הנה שיא הרגשנות"; הוא אהב מאוד להרגיש את הסכנה הקרבה ולא נרתע מקפיצות "בנגי" מסעירות או מנסיעה ברכבת הרים דוהרת. בחודש יוני 2000 יצא לטיולו האחרון לנחל הג'ילבון שברמת הגולן עם חברתו הכלבנית שירי ועם כלביהם "מגי" ו"גריזלי", ובמקום זה קיפד את חייו.

גלעד נפל בעת שירותו ביום כ' בסיוון תש"ס (23.6.2000) והוא בן עשרים. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-העלמין הצבאי בראשון-לציון. הותיר הורים ואחות. לאחר נפילתו הועלה לדרגת סמל

הולכים לזכרם